

Formanden: Mit Forslag gaar som bekendt ud paa, at dette Forslag til Beslutning underkastes to Behandlinger nærmest efter Reglerne for Lovforslags 2den og 3dje Behandling. Hvis ingen modsætter sig dette Forslag, vil jeg anse det som stiltiende vedtaget. (Ophold). Det er herefter vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om den kommunale Bestaatning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 86 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1425—38).

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: I Betænkningen foreligger der en Udtalelse af et Mindretal, hvori der ytres Tvivl, om det er fuldt berettiget under en Udvalgsbehandling at lade et Regeringsforslag i den Grad stifte Karakter, at det fra en „Lov om den kommunale Bestaatning“ forandres til en Art „Næringslov“ eller som dens ny Titel lyder: „Lov om Afgift af Næringsvirksomhed i visse Tilfælde“. — Jeg skal i Anledning heraf bemærke, at jeg efter Omstændighederne ikke vil modsætte mig dette Ændringsforslag, men at jeg dog vilde anse det for heldigt, at ærede Udvalg, naar de ville stille Ændringsforslag, om hvilke det kan være tvivlsomt, hvorvidt de kunne accepteres som Ændringsforslag eller om de bør behandles som selvstændige Lovforslag, konferere med Formanden desangaaende, inden Betænkningen afgives.

Forhandlingen er aabnet, den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Der som der er noget, som man er enig om med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, saa er det vistnok dette, at det er overordentlig vanskeligt at blive enig om Grundsaetningerne for Ordningen af den Del af Sagen, som angaar den mellemkommunale Fordeling af Skattebidragene. Derom har der jo nu været forhandlet i en Række af Aar, og det er ikke lykkedes at bringe de forskellige Sider af dette og det andet Ting nærmere til hinanden med Hensyn til Afgørelsen af, efter hvilke Regler man i saa Henseende skulde gaa frem. Men foruden at det forholder sig saaledes, er den Op-

fattelse endvidere trængt igennem, at man ikke vil opnaa noget væsentligt ved en mellemkommunal Fordeling: at man kan dele, hvordan man vil, saa maa det dog altid blive en bestemt Genstand, som deles, man faar ikke mere end det, der deles. En kan være heldig og faa en større Del, en anden uheldig og faa noget mindre; det kan stifte, men i Virkeligheden opnaar Kommunerne som Helhed ikke derved større Fordel. Disse Betragtninger have medført, at der i Udvalget har gjort sig den Anskuelse gældende, at man maatte se, om man ikke ad en anden Vej kunde komme frem mod det Maal, som ganske særlig ligger Kommunerne paa Hjerte, nemlig at faa ny Skatteobjekter, staffe sig Indtægter fra Kilder, som i og for sig bør afgive Indtægt til Kommunen, men som efter den bestaaende Lovgivning ikke rammes af nogen Afgift. Det er derved, at man er kommen ind paa særskilt at behandle det Spørgsmaal, om der ikke skulde være Mulighed for at gennemføre en Afgift af Næring i visse Tilfælde. Naar nu altsaa Udvalgets Flertal har optaget denne Del af Lovforslaget til særskilt Behandling, maa jeg stærkt betone, at det ingenlunde dermed er Meningen, at man vil overse eller henlægge de øvrige Partier af Lovforslaget, det er meget langt fra. De øvrige Partier af Lovforslaget indeholde efter mange Medlemmers Mening særdeles vigtige og hensigtsmæssige Forslag, som det vel er værdt at tage under Overvejelse, men Hovedsagen er, at der for Tiden maaste kunde være en fremkommelig Vej, naar man vilde tage den omtalte Del af Lovforslaget op til særskilt Behandling. Det er det, man har forsøgt at gøre, idet Flertallet har stillet et eneste Ændringsforslag, som indeholder adskillige Paragraffer, og som gaar ud paa at affatte dette Lovforslag paa den Maade, at det kun kommer til at angaa denne Næringsafgift og ikke andet.

De Grundsaetninger, man i den Henseende vil følge, ere i Virkeligheden det høje Ting meget vel bekendte, thi der er deri egentlig ikke andet, end hvad vi allerede have vedtaget ved forskellige Lejligheder og navnlig ogsaa ved anden Behandling af det tilsvarende Lovforslag den 23de Marts forrige Aar. Hovedtingen er altsaa den, at man for det første vil lægge en Afgift paa den borgerlige Næring i By og paa Land, som drives af Personer, der ikke have skattepligtigt Ophold i vedkommende Kommune. Det er altsaa den første Hovedbetragtning, man vil gøre gældende, og det ejendommelige ved Ændringsforslaget, saaledes som det fore-